

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Abbati Gemblacensi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

verberantes absolvere tibi liceat in diocesi tua, fraternitati tuæ auctoritate presentium indulgemus; nisi fortè ipsorum excessus ita gravis fuerit & enormis, quòd propter hoc censura sit sedis apostolicæ requirenda. Nulli ergo &c. nostræ concessionis &c. Datum Laterani.

PETRO ARCHIEPISCOPO
& Capitulo Compostellan.

Epist. 170.

Vide supra,
epist. 145.

I Vstis petentium desideriis &c. usque ad verbum assensu, sententiam dilecti filij nostri G. sancti Angeli Cardinalis, tunc apostolicæ sedis Legati, prolatam super Votis beati Iacobi adversus P. Abbatem & monasterium Cellæ-Novæ, sicut rationabiliter lata est, nec legitima appellatione suspensa, ratam habentes, auctoritate apostolica confirmamus &c. Nulli ergo &c. confirmationis &c.

PRIORI ET CAPITULO
Saren.

Epist. 171.

C Vm à nobis petitur &c. usque ad verbum assensu, monasterium de Iunquaria, & jus quod illustris memorix A. quondam Hispaniarum Imperator vobis concessit in eo, cum jure patronatus concessio vobis à Militibus patronis ipsius, sicut ea justè ac pacificè possidetis, vobis & per vos Ecclesiæ vestræ auctoritate apostolica confirmamus. Datum Laterani II. Nonas Augusti.

ABBATI GEMBLACENSI.

Epist. 172.
Non impu-
tatur electo con-
firmato, si co-
prohibente pro
ipsum confir-
matione pecu-
nia data fuit.

Cap. Sicut
tuis litteris, de
simonia.

S Icut nobis tuis litteris intimasti, cum in Gemblacensi Ecclesia fueris à tenera nutritus ætate, monachus factus ibidem, in ætate matura consequenter promotus fuisti ad regimen Ecclesiæ Florinensis. Verum Abbate Gemblacensi de medio post sublato, Gemblacensis Ecclesia, quæ priùs te tanquam filium habuerat, inscium & absentem in patrem & pastorem per electionem te canonicam nominavit. Et quoniam pastore carebat Leodiensis Ecclesia cathedralis, postquam per dies aliquot moram feceras in Ecclesia Gemblacensi, ad Colonensem Ecclesiam, quæ tua est metropolis, proficiscens, ipsius auctoritate in Gemblacensi Ecclesia interim ministrasti. Ceterum postquam in Leodiensi Ecclesia fuit Episcopus institutus, is à te requisitus electionem de te factam noluit confirmare, aliud non prætendens, nisi quòd de minori loco transla-

tus fueras ad majorem. Verum cum hæc tibi fieri pro extorquenda pecunia comperisses, sub interminatione anathematis vetuisti ne pro factò hujusmodi aliqua pecunia offerretur. Et cum quidam de fratribus, timorem Dei præ oculis non habentes, interventu munerum ad ipsius abbatiæ regimen aspirarent, seniores in Ecclesia quòd malum imminens non nisi malo posset deprimi prævidentes, te inconsulto & penitus ignorante contra excommunicationis à te factæ sententiam venientes, promiserunt pecuniam, & etiam exolverunt, sicut tibi postmodum est relatam; & sic ab Episcopo invitatus, institutionem liberè accepisti ab eo, quemadmodum æstimabas. Super his ergo nos duxit tua discretio consulendos, si propter promissionem incognitam & prohibitam, quemadmodum est præmissum, tibi peccati macula infligatur, vel si de promissione nunc tibi cognita, tu cum fratribus, qui fecerunt eam, debeas pœnitere, cum inhærere nolueris simoniacæ pravitati, paratus pro grege Domini subire laborem, vel quamvis te conscientia non accuset, à suscepto regimine, si decreverimus, abstinere. Quamvis autem secundum sacrorum canonum instituta etiam parvuli qui cupiditate parentum Ecclesiæ per pecuniam sunt adepti, eas dimittere teneantur; quia tamen longè diversum est non præbere consentum & expressim aliquid prohibere, taliter tibi duximus respondendum, quoniam ex eo quòd contra prohibitionem & voluntatem tuam, à qua postmodum minime recessisti, aliquis te penitus ignorante promisit pecuniam & exolvit, præsertim cum * is nulla tibi esset consanguinitate junctus, nihil tibi ad culpam vel pœnam credimus imputari, nisi fortè postea consenseris pecuniam solvendo promissam, aut etiam reddendo solutam. Alioquin contingeret quòd alicujus factum insidias inimico parantis, ei damnosum existeret cui penitus displiceret, & sic aliquis de fraude sua commodum reportaret. Illos autem qui dederunt pecuniam, vel etiam receperunt, in tantum constat esse culpabiles, quòd si excessus eorum esset Ecclesiæ manifestus, quæ non judicat de occultis, pœna essent canonica feriendi. Datum Laterani II. Idus Augusti.

* In tertio Col-
lect. postula-
bas.

l. g. 5. cap.
Quicunque.

* In tertio Col-
lectione, aliqui
ex his

G. ARCHI-